

РЕШЕНИЕ

№ 1955

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **7696** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, срещу Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град, с което е оставяена без уважение жалба с вх. № 5101-21-293#4 от 27.05.2019 г. и е потвърдено Разпореждане № 23211 от 10.05.2019 г., с което длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО е прило за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО, претърпяната от Р. Д. С. на 30.11.2018 г. злополука.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директор на ТП на НОИ С. - град е постановено в противоречие с приложимите материални разпоредби. Сочи, че направилно от административния орган е прието, че инцидентът с Р. Д. С. е във връзка или по повод на дейност, която тя е задължена да извършва по силата на служебните си задължения, респективно, че са налице всички елементи от фактическия състав на трудовата злополука. Твърди, че видно от часа на злополуката е, че през това време пострадалата не е извършвала действия, необходими за изпълнение на служебните и задължения и в този смисъл не може да се приеме, че излизането на заледена тераса между 02,00 ч. и 03,00 ч. на 30.11.2018 г. е действие във връзка или по повод извършване на служебните и задължения, което е необходимо и съдействащо за тяхното изпълнение. Излага, че не се налагало Р. Д. С.

да използва терасата, за да стигне до стаята, в която е била настанена.

Направено е искане да се отмени Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директор на ТП на НОИ С. – град, като неправилно и незаконосъобразно и да се постанови такава, с което да не се признае злополуката за трудова. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. Б., която изразява становище за неоснователност на жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Р. Д. С., редовно уведомена се представлява в съдебно заседание от адв. А., който моли жалбата да бъде отхвърлена, а обжалваното решение на ТП на НОИ да бъде потвърдено. Претендира разноски, за което представя списък.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд-С. град, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл.57, ал.2 от КСО в ТП на НОИ С. град е подадена декларация вх.№293/26.03.2019г. от Р. Д. С. за претърпяна злополука, станала на 30.11.2018 г. във връзка с провеждането на обучение по програма: „Незаконен трафик на хранителни продукти. Корупционни схеми. Мерки и превенции“, съгласно Заповед за командировка №618/27.11.2018 г.

Към декларацията са събрани следните писмени доказателства: Заповед №РД-09-291/10.12.2018 г. за разследване на трудовата злополука от осигурителя, Протокол №1/11.12.2018 г. за разследване на злополуката от осигурителя, Обяснения от Р. Д. С., Р. С., Г. Д. Т. и К. С., Заповед ЧР-04 №27/01.10.2017 г. за назначаване, Длъжностна характеристика за длъжността „Главен експерт в отдел „А.“ в Дирекция „Н.“ при ДКСБТ, Заповед №618/27.11.2018 г. за командировка, Програма обучение за периода от 28-30 ноември 2018 г.- [населено място] вода, Екпикриза, Болнични листа.

На основание чл.58 ал.1 КСО и Указанията за съвместна дейност на НОИ и ИА ГИТ за изпълнение на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки с писмо изх.№5101-21- 293# 1/28.03.2019 г. на ТП на НОИ-С. град, документи по злополука вх.№293/ 27.03.2019 г. са изпратени за разследване на ТП на НОИ- [населено място].

С писмо вх.№5101-21 -293#2/10.05.2019 г. на ТП на НОИ-С. град е получен протокол № 5103-04-9/30.04.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от ТП на НОИ- [населено място], Д”ИТ”- [населено място] и Държавна комисия по стоковите борси и тържища. Същият е подписан от комисията без особено мнение и връчен на членовете на комисията, като в 3-дневният срок от връчването му не са приложени възражения по констатациите или начина на провеждане на разследването на злополуката.

Въз основа на документите, съдържащи се в досието, длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановило Разпореждане № 23211 от 10.05.2019 г., с което е приело трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО, настъпила на 30.11.2018 г. При излизане на терасата на ресторант, находящ се в хотел „Релакс К.“, [населено място] вода пострадалата се е подхлъзнала и паднала на образувал се лед, в следствие на което получава счупване на други части на подбедрицата на десен крак.

Разпореждането е обжалвано от осигурителя Държавната комисия по стоковите борси и тържищата с жалба с вх. № 5101 -21 -293#4 от 27.05.2019 г., по предвидения в чл.

117 от КСО ред, пред директора на ТП на НОИ-С. град.

Във връзка с подадената жалба е издадено оспореното е настоящото производство Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което жалбата е оставяена без уважение, като неоснователна и недоказана и е потвърдено Разпореждане № 23211 от 10.05.2019 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, като правино и законосъобразно.

В мотивите на Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е посочено, че претърпяното на 30.11.2018 г. от Р. Д. С. здравословно увреждане - / счупване на други части на подбедрицата на десен крак / е през време и по повод на извършваната работа - обучение по програма: „Нелегален трафик на хранителни продукти. Корупционни схеми. Мерки и превенции”, като злополуката е станала по време на командировка, в ресторанта на хотел „Релакс кооп”, [населено място] вода и обхваща предвидените от законодателя хипотези по чл. 55, ал.1 от КСО. В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка. Разпитани са и свидетелите Д. Д., Р. С. и Г. Т..

В показанията си свидетелят Д. сочи, че е главен секретар на ДКСБТ. Твърди, че ДКСБТ е кандидатствала по два проекта, които са спечени и е подписан договор. Той е определен за ръководител на проекта. Проведена е обществена поръчка, в резултат на което спечелилата фирма е организираща обучението и е подготвила програмата за провеждането му. Същото е било с продължителност общо 16 часа, разпределени в три дни. След обучението участниците са имали свободно време. Работното време на ресторанта, в който е проведена организираната вечеря е от 07 до 23 часа. Соци, че на 30.11 не е задължавал никой от проекта да присъства в ресторанта. Не е присъствал на инцидента със С.. По програма не е имало определен час за вечеря. Всички командировани служители са присъствали на вечерята. Преди инцидента не е видял други колеги да излизат на терасата. Не си спомня да е имало предупредителни табели да не се излиза на терасата.

Свидетелката С., която е старши юриконсулт в ДКСБТ сочи, че вечерята е била обявена около 7.30 ч. Инцидентът със С. е станал през нощта между 02 и 03 ч. Видяла е как същата влиза от терасата с болки в крака, с помощта на колеги. Не всички колеги са присъствали на инцидента. Не се чувствала задължена да присъства на вечерята. Продължението на вечерта било неофициално. Не е видяла обозначителни знаци да не се излиза на терасата. Мисли, че е имало и други колеги, които са излизали на терасата. Всички са били свободни да напуснат ресторанта, когато преценят, като е можело и да не се присъства на вечерята. Разбрала е, че С. е паднала на терасата, но не може да каже дали е било хлъзгаво, или се е спънала.

Свидетелят Т. към времето на инцидента е работел в ДКСБТ. Спомня си, че вечерята е била обявена между 07 и 08 ч. Инцидента със С. е станал втората вечер към 02 ч. По време на инцидента не са задължавани да присъстват всички командировани служители. Видял е С. да стои седнала от външната страна на залата до вратата и я е внесъл вътре, в залата. Тя е казала, че е със счупен крак. Колеги са се обадили за линейка и С. е била откарана в болница във В. Т.. Соци, че други колеги също са излизали на терасата, в това число и той. Същата е била непосредствено до ресторанта. Към момента на инцидента е имало и други колеги в ресторанта. Не е видял да има предупредителни табели да не се излиза към терасата.

Съдът приема показанията на свидетелите като логични и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка и в съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1-3 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основание по чл.146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.1, б. „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждането, с което се приема за трудова злополуката с Р. Д. С.. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Обжалваното решение, с което е потвърдено Разпореждане № 23211 от 10.05.2019 г. на длъжностното лице по чл. 60 от КСО, за признаване за трудова, злополуката с Р. Д. С. на 30.11.2018 г. е постановено в съответствие с материалния закон.

Легалното определение за „трудова злополука“ като осигурен социален риск е дадено с чл.55, ал.1 от КСО, където е посочено, че това е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Законодателят изисква, за да бъде приета настъпилата злополука за трудова едновременно да са налице конститутивните елементи на разпоредбата, а именно:

Внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидено, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло;

Наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа, като по смисъла на разпоредбата увреждането трябва да е претърпяно „през време и във връзка с извършваната работа“, „по повод на работата“, или при „всяка работа, извършвана в интерес на предприятието“, неблагоприятен резултат от увреждането - за трудова злополука се приема само това внезапно здравословно увреждане, което е причинило временна или трайна неработоспособност или смърт;

Причинна връзка - такава е налице когато неблагоприятният резултат /неработоспособността, респ. смъртта/ е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства;

Злополуката да е станала с осигурено за този риск лице.

Ако някой от гореизброените елементи липсва, злополуката не може да се квалифицира като трудова.

По делото е безспорно, че към 30.11.2018 г., датата на злополуката, пострадалата е имала качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.2, от КСО като работеща по служебни правоотношение в осигурителя Държавна

комисия по стоковите борси и тържища.

На следващо място в разглеждания случай е безспорно и че, е налице увреждане на здравето, видно и от представената медицинска документация. Този факт не се оспорва от ответника.

Спорният по делото въпрос касае наличието на задължителната предпоставката от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО - увреждането да е станало през време и във връзка с извършваната работа или по повод на извършваната работа, или при извършване на всяка друга работа в интерес на предприятието.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в това число и от изслушаните свидетелки показания на свидетелите С. и Т. може да се направи обоснован извод, че в случая са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 1 от КСО.

Както вече се посочи налице е внезапно увреждане на здравето, което е безспорно. Налице е и неблагоприятният резултат от увреждането - счупване на други части на подбедрицата на десен крак, което е настъпило внезапно и е причинило временна неработоспособност, за което свидетелства и представената по делото медицинска документация.

В случая от доказателствата по делото се установява, че инцидентът е станал през време и по повод на извършваната работа, тъй като лицето е било командировано от ДКСБТ за периода от 28.11.2018 г. до 30.11.2018 г., в [населено място] вода, с цел обучение на тема „Нелегален трафик на хранителни продукти. Корупционни схеми. Мерки и превенции”. Видно от доклада за извършена работа Р. Д. С. е изпълнила задачата, за която е била командирована. Действително в случая не може да се направи извод за изпълнение на дейност, която е обичайна и свързана с изпълнението на трудовите задължения на пострадалата, съгласно представената по делото длъжностна характеристика, но доколкото същата е била командирована именно от работодателят си, във връзка със служебното си правоотношение, то може да се приеме, че е налице възлагане на конкретна трудова дейност. В случая резултатът от обучението е благоприятстващ ДКСБТ, доколкото същото повишава квалификацията на служителите, които са присъствали и в частност на Р. Д. С.. Лицето се намирало в хотел „Релакс кооп”, [населено място] вода именно, във връзка с издадената от ДКСБТ заповед за командировка, в изпълнение на посочените в нея задачи. В този смисъл може да се направи заключение, че е налице функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа. Обстоятелствата, че инцидентът е станал между 02 и 03 ч., че не са присъствали всички командировани лица, че вечерята е била приключила към момента на инцидента и т.н в случая са ирелевантни, тъй като лицето е било командировано на мястото, където се случила злополуката. Видно от представената програма е, че въпросната вечеря, без предварително обявен край е била част от програмата на обучението, което обуславя и присъствието на Р. Д. С. на същата. Дори да се приеме, че същата не е била задължителна, с оглед твърденията на жалбоподателя и свидетелските показания отново не може да се направи извод, че процесният инцидент не е трудова злополука, предвид факта, че пострадалото лице е било командировано във връзка със служебното си правоотношение с ДКСБТ. Освен това не може да се направи и безспорно заключение, че вечерята е приключила, щом в ресторанта според показания на свидетелката С. са били около половината от всички присъстващи.

Въз основа на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема,

че на 30.11.2018 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на Р. Д. С., което представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, въз основа на данните в досието за трудова злополука, е приело, че претърпяната от С. на 30.11.2018 г. злополука следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

На това основание и въз основа на доказателствата по делото, следва, че Разпореждане № 23211/10.05.2019 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е прието, че е налице трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО, настъпила на 30.11.2018 г. е законосъобразно, в съответствие с материалния закон и целите на закона, поради което и правилно е потвърдено с Решение № 1040-21-230/11.06.2019 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град.

Ответникът претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателката следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и с оглед правната и фактическа сложност на делото такова в размер на 100 лева.

В полза на заинтересованата страна следва да се присъдят разноски съобразно представения списък и доказателства за заплащане на същото, а именно в размер на 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, срещу Решение № 1040-21-230 от 11.06.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град

ОСЪЖДА Държавната комисия по стоковите борси и тържищата да заплати на ответника Националния осигурителен институт С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

ОСЪЖДА Държавната комисия по стоковите борси и тържищата да заплати на Р. Д. С. направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: